

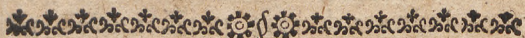

MONITOR

Na R. P. 1773.

Nro: XVII.

Dnia 27. Lutego.

Reszta poprzedzającego Monitora.

NAd to ! ô ciężka przewrotności!
Alwar od tylu wiekow wślawio-
ny, cały łacińszczyzny źródło y
fundament, z ktorego iedynie nasi
dawni Polacy tak dobrze po łacinie
umieli, Alwar mowie ten, iuż z wie-
lu szkół na wygnanie posłany ; à na
iego mieyscu wydane są jakieś krot-
R kie

kie y karłowate Grammatyczki ,
w których y połowy reguł Alwaro-
wych niema, y same tylko ekplika-
cye w sobie zawierają, à to ieszcze
iak na wzgardę łacińszczyzny, Pol-
skim językiem. Y iakże się można
po łacinie nauczyć z tey Grammaty-
ki, która ledwie kilkanaście arku-
szy w sobie zawiera, à tak iasna, y
łatwa, że ią lada kto zrozumieć
y za ieden rok całą pojąć może? Jak
widzę, ci Jchmć z takowemi Gram-
matykami na to galą, ażeby ze wszy-
łtkim łaciński język zgubili ; iakoż
to się ztąd pokazuje; iż gdy nasi
dawni Polacy całą mądrość y dosko-
nałość na umieniu łacińskiego języ-
ka słusznie zakładali; y dla tego
samey tylko łaciny y Grammatyki
łacińskiej po kilka lub kilkanaście
lat uczono się, teraznieysy Między-
kowie płochym zaisze zdaniem twier-
dzą, że acz język Łaciński iest ko-
niecznie potrzebny do tego, ażeby
bydź

bydź uczonym, iednak ążeby bydź
 mądrym y doskonałym nie dosyć iest
 umieć po łacinie; przeto mało daiąc
 czasu lekcyom tego języka, na in-
 nych go szczerych frazdkach y bała-
 muctwach trawia, to iest na Geogra-
 fii, Historyi, Matematyce, Moralney,
 &c. à co nieznosnieysza, w wielu
 szkołach językow Francuzkiego y
 Niemieckiego uczą. Proszę zważyć
 Mci Panie Monitor, nie iestże to ca-
 le głupi y niepotrzebny wymysł. Na
 co Polakowi wiedzieć wiele gradusow,
 wiele długości lub szerokości ma zie-
 mia. Kto ją mierzył? kto te gradusy li-
 cył? kto widział? Na co szukać, gdzie
 iakie są rzeki y miasta? gdy tego iest
 dosyć w Polsce. Co nam do Niem-
 cow, Anglii, Francyi, &c. czy się bez
 nich obeysć nie możemy! Co po tym,
 wiedzieć o Alexandrach, Annibalach,
 Juliuszach, &c. ktorych może y nie
 było na świecie, à do tego co było,
 à nie iest, nie pisać tego w registr?

Na

Na co Polaka uczyć, iak się ma
 sprawować, kiedy mu to sam rozum,
 Rodzice y doświadczenie dostate-
 cznie pokazać może? Na co iemu
 wiedzieć, co jest prawdziwy Obywa-
 tel? kiedy on zna dobrze, że nie jest
 Chłop, ani Mieszczanin, ani Cudzo-
 ziemiec, ale wolny Szlachcic Polski,
 y tą prerogatywą wszystkie celuie Na-
 rody? Toż samo mówić o innych po-
 podobnych bałamuctwach. Ale to
 nayostatnieysza, na co temu, który się
 do szabli lub do berła urodził, u-
 czyć się świegotać po Francuzku, szwar-
 gotać po Niemiecku? Czy on będzie
 u kogo służył za tłumacza, czy bę-
 dzie kupcem, czy z torbami będzie
 chodził żebrząc chleba po cudzych
 Kraiach? Wyznam tu prawdę W. M.
 Panu, Mci Panie Monitor, że te języ-
 ki ile po części Heretyckie, przewro-
 tne, y bezbożne, wielką są Polskich
 obyczaiów zarazą, wielką dla Kraju
 naszego szkodą. Poki ich Polacy nie
 umieli,

umieli, pōty się im dobrze działo, y wszystkiego mieli po dostatku, iakże się do nich rzucili, tak wszystko złe na nich nastało.

Lecz podźmy do wyższych nauk y scyencyi, a naprzod Filozofii, ta tak się teraz odmieniła, tak popsuła, tak z najlepszych y nayprzedniejszych ozdób iest odarta, że ledwo postać dawney Filozofii na siebie nosić zdaie się. Z Logiki owe naywalnieysze y nayobźernieysze *de Universalibus* po większey części wyrugowano questye. W Fizyce *de Materia & forma Aristotelica* nie traktuią, iak tylko dla większego i y wyśmiania y wyśzydzenia. *SympatRIA, Antipathia, qualitates occultae, horror Vacui* y inre pełne nie zgruntowanych tajemnic terminy z wstydem y hańbą ustąpić musiały. Mōy Boże! co tu za szkoda: Przedtym krōtko, a węzłowato nayniepojętnieyszych *Phanomenon* y skutkow natury przez ieden termin na przykład *Symparyą*, lub *Antyparyą*, przyczynę dać dostateczną y wątpliwości wszelkie uławić można było; a teraz, gdy przyidzie co explicować, trzeba, iak nasi *Recenriores* chcą, y sami z tym popituią się, odbywać wszystko iakiemiś *racjami* długiem, prostem, a tak iasnymi, że ich nie tylko oni sami, ale też Baby Szpitalne zrozumieć mogą. Y coż to mi za Filozofia? gdzie Maiestat oney? kiedy ią y Niewiaſty poymować będą mogły? Owo zgoła, gdy przedtym, zawidość, niewyrozumiałość, y ciemność naywiększą wszystkich nauk y scyencyi czyniły ozdobę, ba prawie istotę; teraznieyszi Jchmć *Recenriores* o samą staraią się łatwość y poiętość. O iak delikatne y Niewieście rozumki

na-

nastąpiły, kiedy to chcą wszystko umieć po prostu y bez żadney trudności. Niewiem, co oni daley wymyślą. Opuzczam Świętą Theologią, którą także teraz po wielkiej części przerobioną y barwę iey mocno podcięto: przystępuję do Poetyki y Rhetoryki. Pierwsza chce się wylenić y zmodyfikować. Nieznają teraznieyszy Poetastrowie co to są: *Chronicum, Acrostychon, Canonicum, Serpentinum, Labyrinthus, Gryphus, Logogryphus* y inne sztuczne wiersze, ani Profesorowie tego uczą, twierdząc bezwzględnie y błędnie, że to są pracowite próżniących dowcipów wynalazki. Na fikcjach, zachwyceniach, erudycjach, Bogach y Boginiach ozdoby y dobroci Wierszów nie zakładają, twierdząc że tego wszystkiego iak soli do potraw zażywać potrzeba, że nie Bogi, ani Boginie, ale myśli wyborne y inwencje dobre wiersz piękny czynią. Co zaś do Rhetoryki, wspomnieć bez ciężkiego żalu niemożna.

Styl ow nader piękny y gorny, którym się Polska od innych dystryngowała Narodów, teraz wszędzie wytrąbiono, y wieczney go infamii napiętnowano cechą, Azyatyckim złośliwie zowiąc, a na iego miejsce nastał iakiś, którego ja ani pojąć, ani definiować nie mogę. Cokolwiek teraz mówią lub piszą, jeśli po łacinie: Łacińszczyzna stara, y wytarta, krewey jeszcze za Cyserona używano, jeśli po Polsku, Polszczyzna sama bez kwiatków, fragmentów y słów Łacińskich, które przez wzgardę *Makaronizmami* teraznieyszy Młokosowie zowią. W szczególności: Listy bez peryodów y komplementów długich, Dedykacye, mowy pochwalne, y
win-

winszujące bez alluzyi do Herbow y wyliczenia Genealogii, kazania bez conceptow, baiek y historyek śmiesznych, bez onych to igrzysk w słowach, które dziwnie delectowały uszy y rozum. Muszę tu z ciężką powtórzyć boleścią.
O! tempora, o! mores.

Opuszczam inne służące do tego punktu tyficzne okoliczności. Tego tylko jeszcze zamilczę nie mogę, że gdy przedtym w Szkołach za największy punkt edukacyi dobrej poczytano, bić często y za cokolwiek młodych, y Nauczyciele w tym wielką pokazywali doskonałość, teraznieysy Preceptorowie przez jakąś ofobliwszą maxymę, wystrzegają się tego, a kiedy im koniecznie ukarać kogo przyjdzie, nie plecionego rzemienia, ale rozgi lub dyscypliny używają, twierdząc że nauczyć bez bicia można, że to jest podły sposób, który nie tylko na uczciwego y szlachetnego, ale też na rozumnego nie przystoi Człowieka, że to jest lekarstwo, którego chyba w ostatney potrzebie y to oszczędnie zażyć można, że bić często y za cokolwiek młode Dziecie, jest to wprowadzać go w podłość, y niewolniczy czynić mu umysł; y że są szlachetnieysze sposoby, ktorými skuteczniey młody Człowiek od złego utrzymany bydz, a do dobrego zachęcić się może. Owoż mi piękna racya! nie pamiętają znać, ci tak rozumni Jchmć, czyli nie wiedzą tey dawney, a prawdziwey maxymy. *Nax, asinus, Campana, puer, sine verbera cessant.* Orzech, Osieł, Dzwon, Dziecie, w ieden rząd się sadzą. Jeżeli ich nie tłuczysz, ninac się nie zdadzą. Owfzem ci to bez bicia nie nauczyć niemożna
 kań.

kańczuk to, kanczuk napędza rozumu do głowy
y mądrym Człowieka czyni, wżakże kiedy
Dzieci nasze rekomendujemy Nauczycielom,
nie mowimy: *Proszę W. M. Pana, ażebyś go*
uczył dobrze, ale tylko: ażebyś bił dobrze, Kie-
dy zaś komu wymawiamy głupstwo lub złe po-
stępki, mamy zwyczaj mówić: *Znać żeś nie-
wiele wżął plag w szkołach, znać że cię nie*
dobrze bito, znać żeś nie często pieńiek wycierał.
Co nie innego nie znaczy tylko istotną naukę
z biciem konnexus. A do tego czymże to Pa-
nowie młodzi terazniejszy mają być lepszemi
od nas starych, którzy kiedyśmy do szkół cho-
dzili, za nieodbitą powinność y honor oraz
mieliśmy sobie, codziennie witać się z bato-
giem, a oni to teraz za podłość y hanbę poczy-
tają?

Bardzo mi się, iak mi się zdaie, przedłużył, o-
pisując W. M. Panu odmianę y zepsucie w Pol-
szczyce co do Edukacyi y Szkół publicznych.
Chciey to wszystko W. M. Pan wziąć na dobrą
trutynę: Resztę zaś na następującą odkładam
Pocztę, a teraz, co wyraziwszy, piszę się z na-
leżyłą estymacją.

W. Mci Pana *Dr.* Symplicyan
Staruszkiewicz.

